

Missa en Si menor de Bach

Collegium Vocale Gent i P. Herreweghe

Màrius Sampere,
“Edició pòstuma”, *Ens trobarem a fora* (2006)

“Quan em moriré
de mi
potser
em lliuraré plàcidament
a la Crisàl·lide.

No haurà passat
res més que fulles,
branquillons,
closques d’ametlla, pugó, marietes.

De la seva mort endavant
esperaré
que vinguin
ocells de paper a fer niu
de poemes inèdits.

No caldran paraules
ni pàgines ni músiques.
En tot cas, plugim,
gotes per al déu de sota terra.”

Programa

Palau Bach
Dimecres, 12.06.19 – 20h
Sala de Concerts

Dorothee Mields, soprano
Hana Blažíková, soprano
Alex Potter, contratenor
Thomas Hobbs, tenor
Krešimir Stražanac, baix
Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe, director

I PART

54'

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
Missa en Si menor, BWV 232
Kyrie

Kyrie eleison
Christe eleison
Kyrie eleison

Gloria

Gloria in excelsis Deo
Et in terra pax
Laudamus te
Gratias agimus tibi
Domine Deus

Qui tollis peccata mundi
Qui sedes ad dextram Patris
Quoniam tu solus Sanctus
Cum Sancto Spiritu

II PART

52'

Symbolum Niceum (Credo)

Credo in unum Deum
Patrem omnipotentem
Et in unum Dominum
Et incarnatus est
Crucifixus

Et resurrexit
Et in Spiritum sanctum Dominum
Confiteor
Et expecto

Sanctus

Sanctus

Osanna. Benedictus, Agnus dei et dona nobis pacem

Osanna in excelsis
Benedictus
Agnus Dei
Dona nobis pacem

Durada de la pausa: 15 minuts

La missa catòlica d'un fidel protestant

No hi ha carta ni document contemporani de Bach que faci cap esment de la composició que avui coneixem amb el nom de Missa en Si menor.

De fet, trobem la primera referència a l'obra al catàleg del llegat post mortem del seu fill Carl Philipp Emanuel, en què apareix identificada l'any 1790 com a “die große catholische Messe” (la gran Missa catòlica).

Per aquell temps ningú no sabia que existís, ja que l'obra no es publicà fins al 1833. Va ser aquell any quan Hans Georg Nägeli, un editor suís, va anunciar la publicació a càrrec de la seva empresa a Zuric del que va qualificar profèticament com “*la més gran obra musical de tots els temps i de tots els pobles*”. Però va morir abans de veure culminat el seu projecte, que sí va poder enllestir son fill el 1845. A la portada, l'obra apareix titulada com a *Die hohe Messe in H-moll* i va ser sens dubte el seu sentit pràctic, més que no pas la possibilitat de confondre-la amb altres grans misses inexistents del compositor el que va permetre identificar-la amb la tonalitat principal de moltes de les seccions que inclou, Si menor, un costum que assolí carta de naturalesa en l'edició posterior de la Bach-Gesamtausgabe, que es publicà el 1856, sis anys després de constituir-se la Bach-Gesellschaft a Leipzig. No sembla que calgui, doncs, incidir en el fet que no es tracta en cap cas

d'un títol pensat per l'autor, en el manuscrit del qual (catalogat com a P. 180 per l'Staatsbibliothek de Berlín, on es conserva avui dia) figura únicament la paraula *Missa* (que inclou el “Kyrie” i el “Gloria”) al primer dels seus quatre fascicles, que es completen amb “Symbolum Nicenum” (el “Credo”), “Sanctus” i, finalment, “Osanna, Benedictus, Agnus Dei et dona nobis pacem”.

Hi ha una qüestió de la *Missa en Si menor* que obligatòriament cal esmentar a l'hora d'afrontar-la: la seva simetria perfecta. Que s'assoleix mitjançant l'alternança entre fragments per a veus solistes i seccions corals, i dintre d'aquestes, entre les que són escrites *a cappella* (o amb els instruments limitats simplement a doblar les veus) i les que ens presenten veus i instruments amb el mateix rang. La distribució tripartida del text del “Kyrie” facilita aquesta simetria, que Bach planteja en forma ABA, amb dues poderoses

fugues corals (un dur entramat teixit a partir d'un tema llarg i sinuós, i una construcció contrapuntística arcaïtzant i massissa, respectivament) emmarcant una ària per a soprano amb un simple acompanyament instrumental. El “Gloria” avança un pas més en aquesta línia i hi trobem una alternança perfecta entre cors i àries, només trencada a la seqüència final

“L'obra concebuda per sobre de tot com un compendi perfecte de la seva saviesa musical.”

per la necessitat d'acabar (“*Cum Sancto Spiritu*”), tal com mana la tradició, amb una nova fuga coral. Però on s'imposa amb una lògica enlluernadora el sentit arquitectònic bachià és al “Credo”. Dos cors són situats a cada extrem de la professió de fe, amb sengles melodies gregorianes com a *cantus firmus* o esquelet al voltant del qual es teixeix la carcassa harmònica i contrapuntística que inicien cada díptic (“*Credo in unum Deum*” i “*Confiteor*”). Juntament amb aquests cors, dues àries (la primera, “*Et in unum Dominum*”, en forma de duet per a soprano i contralt, que sovint s'esdevenen en cànon a l'uníson, sens dubte per ressaltar el missatge –“*unum*”– del text) amb els mateixos instruments *obligati*: dos oboès d'amore. I al centre de la carcassa, tres cors que constitueixen el nucli de la fe cristiana: l'Encarnació (“*Et incarnatus*”), la Mort (“*Crucifixus*”) i la Resurrecció (“*Et resurrexit*”) de Jesús. Alhora, com a veritable eix del “Credo”, la crucifixió i la mort del Fill de Déu, que és expressada per Bach en forma de xacona (novament l'*stile antico*) a partir un disseny cromàtic descendent al baix que s'erigeix en un dels moments més emocionants de l'obra, un plany la contenció del qual contrasta amb la lluminositat i l'empenta irresistible de la Resurrecció.

Aquí es podrien analitzar cadascun dels vint-i-set fragments que integren la *Missa en Si menor* i examinar-ne la multiforme escriptura instrumental, la pintura sonora del text (aquest descens constant al registre greu al “*Sepultus est*”, per exemple), la manera com s'entrellacen, les complexes relacions tonals, la multiplicitat de rostres que adopta el cor (entre quatre i vit veus) o la conjunció de procediments constructius, en relació directa amb l'origen divers de cadascun dels fragments. Joshua Rifkin manté que l'única música original composta per Bach al període de compilació de l'obra (que podem situar amb un lleu grau de certesa entre l'agost del 1748 i l'octubre del 1749) seria la introducció al primer “Kyrie” i el “*Confiteor*” (i hi ha autors, com George B. Stauffer, que pensen que ni tan sols aquesta darrera secció va ser

composta *ex novo*). La realitat més crua seria aleshores que Bach no compongué l'obra a mitjan dècada del 1730, com creia Philipp Spitta, ni que bona part va néixer durant la darrera dècada de la seva vida, com es pensava durant anys. Animat molt probablement, tant per consideracions pràctiques com filosòfiques (en el sentit literal del terme), Bach va compilà la partitura, no sense un gran esforç, ateses les dificultats tècniques de la tasca i el seu molt delicat estat de salut, durant els seus darrers mesos de vida en què encara estava en condicions de veure i escriure a partir de materials precedents. La divisió en quatre blocs li permetria –a ell i a d'altres– interpretacions parcials, tenint en compte la poc usual durada de l'obra en conjunt, un fet molt en la línia amb el vessant pragmàtic del compositor, que d'aquesta manera revestia la seva creació d'un caire multifuncional i facilitava així l'ús de la seva música en contextos tant luterans (els números 1 i 3 de la seva compilació) com catòlics (qualsevol dels quatre). El mateix pragmatisme el va empènyer a reciclar materials anteriors, si bé la finalitat última transcendia la mera física i s'endinsava més aviat en la metafísica: l'obra concebuda per sobre de tot com un compendi perfecte de la seva saviesa musical. Així, la *Missa en Si menor* no seria, doncs, una obra original, el fruit del geni esplendorós d'inspiració tan del gust de la mentalitat romàntica, sinó el fruit pacient i minuciós de reelaboració d'un menestral de productes sorgits molt abans del seu propi taller compositiu. I que ell mateix mai no va poder escoltar interpretada sencera, com sí que farem avui.

Biografies

Dorothee Mields, soprano

És una de les principals intèrprets de música dels segles XVII i XVIII actualment, valorada pel públic i la crítica pel seu timbre de veu i la intensitat de les interpretacions. La seva veu, de tècnica perfecta i una claredat etèria, també resulta ideal per a les composicions contemporànies.

Col·labora habitualment amb el Collegium Vocale Gent, Bach Collegium del Japó, Netherlands Bach Society, Freiburg Baroque Orchestra, RIAS Kammerchor, Orchestra of the Eighteenth Century, L'Orfeo Baroque Orchestra, Lautten Compagny i Klangforum Wien; sota la batuta de directors prestigiosos, com Stefan Asbury, Ivor Bolton, Frans Brüggen, Beat Furrer, Paul Goodwin, Philippe Herreweghe, Gustav Leonhardt, Emilio Pomarico, Hans-Christoph Rademann, Stephen Stubbs, Masaaki Suzuki i Jos van Veldhoven. És convidada habitual de festivals internacionals, com el Leipzig Bach Festival, Suntory Music Foundation Summer Festival al Japó, Boston Early Music Festival, Flanders Festival, Festival de Viena, Händel Festival a Halle i Tanglewood Festival.

Gran apassionada de la música de cambra, té un ampli ventall de projectes, com ara “Lord Nelson at the river Nile” (amb música de Haydn i contemporanis de Nelson); “White as Lillies was her face”, amb cançons de John Dowland i textos de Heinrich Heine; “Mort exquisite, mort parfumée”, amb compositors impressionistes francesos, així com “Duft und Wahnsinn” junt amb Hille Perl (viola de gamba) i Lee Santana (llaüt).

La seva discografia creixent conté diversos àlbums premiats. Així, han rebut crítiques excel·lents les seves recents versions *In darkness let me dwell* (Deixa'm habitar a la foscor) de John Dowland, *Loves alchymie* (amb Hille Perl i Lee Santana, Sony DH/M) i *Love songs* de Purcell (amb la Compagny Lautten de Carus). El 2011 va presentar unes versions de les *lieder* de Chopin (amb el pianista Nelson Goerner) per al Fryderyk Chopin Institute de Varsòvia.

Hana Blažíková, soprano

Va néixer a Praga. Es va graduar el 2002 al Conservatori de Praga amb Jiří Kotouč i després va continuar els estudis sota el mestratge de Poppy Holden, Peter Kooij, Monika Mauch i Howard Crook.

Actualment està especialitzada en la interpretació de música barroca, renaixentista i medieval, i canta amb conjunts i orquestres de tot el món, incloent-hi les prestigioses formacions Collegium Vocale Gent, Bach Collegium del Japó, Sette Voci, Gli Angeli de Ginebra, La Fenice, Tafelmusik, Collegium 1704, Collegium Marianum i Musica Florea, entre d'altres.

Actua en l'àmbit internacional dels festivals Prague Spring, Oude Muziek Utrecht, Resonanzen (Viena), Tage Alter Musik (Regensburg), Festival de Sablé, Festival de La Chaise-Dieu, Festival de Saintes i l'Arts

Festival de Hong Kong. El 2010 va prendre part en una aclamadíssima gira amb la *Passió segons sant Mateu* de Bach, sota la direcció de Philippe Herreweghe. Aquella temporada va debutar al Carnegie Hall amb l'orquestra Bach Collegium del Japó de Masaaki Suzuki i durant la Setmana Santa va participar com a solista de la *Passió segons sant Joan* amb l'Orquestra Simfònica de Boston.

Ha participat en més de 20 CD, entre els quals destaca la coneguda integral de les *Cantates* de Bach amb l'orquestra Bach Collegium del Japó.

També toca l'arpa gòtica, amb què s'acompanya en alguns concerts. I és membre del Tiburtina Ensemble, conjunt especialitzat en cant gregorià i la polifonia de la primera edat mitjana.

Alex Potter, contratenor

Descrit com “*la nova estrella mundial dels contratenors*”, és un solista molt sol·licitat en música dels segles XVII i XVIII. Ha cantat sota la direcció de Philippe Herreweghe, Thomas Hengelbrock, Lars Ulrik Mortensen, Jos van Veldhoven, Peter Neumann, Paul Goodwin i Frieder Bernius. A més de les seves nombroses actuacions amb obres de Bach, Händel i altres coneguts compositors, té un profund interès a descobrir un repertori menys conegut, que canta i enregistra també com a director.

Després d'un inici musical com a cantant del cor de la catedral de Southwark, va ser escolà i lector musical al New College d'Oxford. Continuà estudiant cant i interpretació barroca a l'Schola Cantorum de Basilea amb Gerd Türk, i amb classes addicionals amb Evelyn Tubb.

Algunes de les seves últimes actuacions inclouen *Joshua* de Händel, dirigit per Stephen Layton, junt amb The Holst Singers; la *Passió segons sant Mateu* de Bach, amb Manfred Honeck i l'Orquestra Simfònica d'Stuttgart, un concert al Festival de Música Antiga d'Utrecht amb la formació Viennese Baroque Music; la *Missa en Si menor* de Bach amb el Collegium 1704 i Vaclav Luks al Festival de Salzburg, i una gira amb música de Henry Purcell, sota la direcció de Philippe Herreweghe i el Collegium Vocale Gent.

Té una àmplia discografia amb diferents grups. Un CD a solo per a contratenor amb el Vienesse Baroque Music: *Fede e Amor* (Ramée, 2014), i també ha enregistrat recentment la *Missa en Si menor* de Bach amb el Concerto Copenhagen i Lars Ulrik Mortensen.

Thomas Hobbs, tenor

Nascut a Exeter, va estudiar amb Ian Partridge i al Royal College Music, Royal Philharmonic Society Young i Royal Academy of Music, gràcies a diverses prestigioses beques.

Ha actuat i enregistrat amb The Tallis Scholars, I Fagiolini, Consortium, The Sixteen, Polyphony, Ensemble Plus Ultra i Ex-Cathedra, entre d'altres, a més d'oferir recitals. Artista associat a la Classical Opera Company, ha interpretat Monteverdi (*Il ritorno d'Ulisse in patria*), Händel (*Il trionfo del Tempo e del Disinganno*, *Acis and Galatea*), Paisiello (*Il barbiere di Siviglia*), Haydn (*La fedeltà premiata*), Mozart (*Così fan tutte*), Rossini (*L'occasione fa il ladro*, *La Cenerentola*) i també de Britten (*Albert Herring*).

Les seves interpretacions més recents són *Nocturne* de Britten (Stavanger Symphony Orchestra i P. McCreesh), el protagonista d'*Arne* (Classical Opera Company), el retorn al Wigmore Hall amb àries de Haydn, *El Messies* de Händel (Bournemouth Symphony Orchestra), una gira per Itàlia amb la *Missa en Do menor* de Mozart (F. Bruggen i Collegium Vocale), *Vespri* de Monteverdi (Three Choirs Festival i New College d'Oxford), *Israel a Egipte* de Händel (F. Bernius i Stuttgart Kammerchor) i a Alemanya i Àustria amb la *Novena* de Beethoven (C. Davis).

Gran coneixedor de Bach, la darrera temporada en va cantar la *Missa en Si menor* (Bach Akademie Stuttgart i Collegium Vocale), *Oratori de Nadal* (Bach Akademie Stuttgart), *Passió segons sant Mateu* (AAM, King's College Cambridge i Dunedin Consort) i el *Magnificat* en una gira per Europa (Collegium Vocale i Ph. Herreweghe).

La seva agenda inclou col·laboracions amb el Collegium Vocale de Ph. Herreweghe, *La Creació* de Haydn amb el New College d'Oxford, sengles debuts amb la City of Birmingham Symphony Orchestra i Royal Scottish National Orchestra, una gira per Europa interpretant obres de Zelenka i Bach amb la Freiburger Barockorchester i *Joshua* de Händel amb el RIAS Kammerchor i Akademie für Alte Musik. Mantindrà el vincle amb la Classical Opera Company d'Ian Page amb *Il re pastore* de Mozart al Kings Place, i recitals amb R. Vignoles, A-J. Smith i el guitarrista G. Ryan.

Entre la seva discografia figuren *Acis and Galatea*, *Missa en Si menor* i *Motets* de Bach, així com les *Vespri* de Monteverdi. I properament àlbums amb *Cantates* de Bach amb el Collegium Vocale, *Esther* de Händel i la *Missa en Do menor* de Beethoven.

Krešimir Stražanac, baix

Va néixer a Croàcia (1983), estudià cant a la Universitat Estatal de Música i Arts Escèniques d'Stuttgart i amb J. Th. Mengedoht i H-F. Kunz. Després va ingressar a l'Òpera de Zuric i el 2017 debutà a la Bayerische Staatsoper amb *Andrea Chénier*.

Ha guanyat diversos concursos internacionals: Cantilena a Bayreuth, La Voce de la Ràdio i Televisió de Baviera, Hugo Wolf, Paula Salomon Lindberg a Berlín i el Concurs d'Òpera del Teatre Nacional de Croàcia.

Té un extens repertori d'oratoris i concerts, que inclou *Cantates* de J. S. Bach i Telemann, *Passions*, *Missa en Si menor* i *Oratori de Nadal* de Bach, *Novena Simfonia* de Beethoven, *La Creació* de Haydn, *Requiem*s de Brahms i Mozart, *Elies* de Mendelssohn, *Petite Messe solennelle* de Rossini i *Stabat Mater*, *Te Deum* de Bruckner, i altres partitures des del Barroc fins a la música contemporània.

Ha col·laborat amb nombroses formacions, com l'Orquestra Simfònica de Tòquio, Orquestra Simfònica WDR, Concerto Köln, Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, Collegium 1704, Orquestra Sinfònica del

Principado de Asturias, Staatskapelle Halle, Orquestra Simfònica de Bamberg, Staatsorchester Stuttgart, Gächinger Kantorei, Collegium Vocale Gent, Orchestre du Champs Élysées, Akademie für Alte Musik de Berlín, Gürzenich-Orchester de Colònia, Internationale Bachakademie d'Stuttgart... I ha estat dirigit, entre d'altres, per Jonathan Nott, Manfred Honeck, Philippe Herreweghe, Herbert Blomstedt, amb actuacions per tot el continent europeu, des de Lisboa a Croàcia, França, Alemanya, Noruega, i també al Japó.

En l'apartat discogràfic ha participat en *Carmen* (Welser-Möst, Decca), *Fidelio* (Haitink, BBC Opus Art) i *Die Meistersinger von Nürnberg* (Van Zweden, Quattro Live). El gener del 2016 es va llançar un DVD amb la *Passió segons sant Joan* de J. S. Bach (Orquestra de la Ràdio de Baviera i Concerto Köln, BR Klassik). I en un àlbum amb *Salms* de Mendelssohn amb l'Orquestra de la Ràdio de Munic (dirigida per Howard Armen) i la *Passió segons sant Mateu* de Bach amb el Gächinger Kantorei (dirigit per Hans Christoph Rademann).

Collegium Vocale Gent

Fundat el 1970 per un grup d'estudiants de la Universitat de Gant, a iniciativa de Philippe Herreweghe, va ser una de les primeres formacions amb un nou enfocament en la música vocal barroca. La seva autenticitat es manifesta en un so transparent que li ha valgut fama internacional i actuacions a les principals sales d'Europa, els Estats Units, Rússia, Amèrica del Sud, el Japó, Hong Kong i Austràlia. Des del 2007 té el seu propi festival d'estiu: Collegium Vocale Crete Senesi, a la Toscana.

Els últims anys ha crescut orgànicament i és una formació extremament flexible, amb un ampli repertori de diversitat de períodes estilístics. Té com a fortalesa principal la combinació ideal per oferir polifonia renaixentista, oratoris clàssics i romàntics o música contemporània. La música barroca alemanya i especialment els treballs vocals de Bach van esdevenir ràpidament l'especialitat del grup i continua com el seu cim interpretatiu, que ofereix amb un petit ensemble en què els cantants fan les parts de solistes i de cor. El Collegium Vocale també s'està especialitzant en el repertori romàntic, l'oratori contemporani i modern, interpretat amb el cor simfònic de fins a vuitanta cantants.

A més de la seva pròpia orquestra barroca, col·labora amb altres agrupacions, com l'Orchestre des Champs Elysées, Freiburger Barockorchester i

Akademie für Alte Musik de Berlín. I amb orquestres de prestigi, com l'Orquestra Simfònica d'Anvers, Filharmònica de Rotterdam, Orquestra del Festival de Budapest i Orquestra del Reial Concertgebouw d'Amsterdam. Ha treballat, igualment, amb els directors Ivor Bolton, Marcus Creieu, Reinbert de Leeuw, Iván Fischer, René Jacobs, Yannick Nézet-Séguin, Jos Van Immerseel, Paul Van Nevel, James Wood, entre d'altres.

Té més d'un centenar d'àlbums, principalment per a Harmonia Mundi France i Virgin Classics. El 2010 Ph. Herreweghe va crear el seu propi segell (φ PHI), amb la finalitat de tenir una completa llibertat artística, que ja suma més d'una vintena de CD: Bach, Beethoven, Brahms, Dvořák, Gesualdo, Haydn o Victòria. I recentment *Véspro della Beata Vergine* de Claudio Monteverdi i *Cantates* de J. S. Bach, així com *Via Crucis* de Franz Liszt, sota la direcció de Reinbert de Leeuw.

Té el suport de la Comunitat Flamenca i de la Ciutat de Gant, i el patrocini de la Loteria Nacional Belga.

Més informació: www.collegiumvocale.com
& www.collegiumvocalecetesenesi.com

Palau Bach 2019–2020

On la música et transforma

Concert italià
Angela Hewitt, piano
Dilluns, 25.11.19

Suites per a violoncel
Alisa Weilerstein, violoncel
Dijous, 12.12.19

Oratori de Nadal
Jordi Savall
& Le Concert de Nations
Dimarts, 17.12.19 (Sessió I)
Dimecres, 18.12.19 (Sessió II)

Integral per a llaüt
Thomas Dunford, llaüt
Dilluns, 20.01.20
Concert extraordinari

Integral per a clavecí
Benjamin Alard, clavecí
Dimecres, 29.01.20
Concert extraordinari

Passió segons sant Joan
Philippe Herreweghe
& Collegium Vocale Gent
Dijous, 19.03.20

Passió segons sant Mateu
Philippe Herreweghe
& Collegium Vocale Gent
Dilluns, 30.03.20

Quadern d'Anna Magdalena Bach
Carolyn Sampson
& Juan de la Rubia
Dijous, 11.06.20
Concert extraordinari

Abonament Palau Bach (6 concerts) a partir de 213 euros.
Pack de 3 concerts extraordinaris per 49 euros.
Descomptes per a menors de 35 anys, grups i packs a mida d'entrades.
Consulta tota la programació a www.palaumusica.cat

Més informació: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat

Philippe Herreweghe, director

Nascut a Gant, al Conservatori estudià piano amb Marcel Gazelle. Havent començat a dirigir, el 1970 fundà el Collegium Vocale, i ben aviat fou convidat per Niolaus Kanoncourt i Gustav Leonhardt a col·laborar-hi per a l'enregistrament de la integral de *Cantates* de J. S. Bach.

Amb un enfocament dinàmic, autèntic i virtuós de la música barroca ràpidament es guanyà les lloances de la crítica. El 1977 formà La Chapelle Royale a París, *ensemble* amb el qual ha interpretat l'Edat d'Or francesa. Entre el 1982 i el 2002 fou director artístic de les Académies Musicales de Saintes i fundà diverses formacions (Ensemble Vocal Européen, per al Renaixement; Orchestre des Champs Elysées, per al preromanticisme i Romanticisme amb instruments originals) a fi d'ajustar-se a les necessitats del repertori. Amb el Collegium Vocale han generat també un gran cor simfònic de nivell europeu. Des del 2001 és el director artístic de l'Accademia delle Crete Senesi, que el 2017 ja adoptà el format de festival a la Toscana.

Cercant nous reptes, fa un any que Herreweghe treballa activament el gran repertori simfònic de Beethoven a Stravinsky. Des del 1997 és el director principal de l'Antwerp Symphony Orchestra. I com a convidat dirigeix habitualment les orquestres del Concertgebouw i Gewandhaus, Scottish Chamber Orchestra i Tonhalle Orchester de Zuric. Les properes temporades té projectes amb l'Staatskapelle de Dresden, Konzerthausorchester de Berlín i amb la Cleveland Orchestra.

La seva discografia suma més de 120 àlbums per a Harmonia Mundi France, Virgin Classics i Pentatone. Interpretant la *Passió segons sant Mateu* de Bach, integral de *Simfonies* de Beethoven i Schumann, el cicle liederístic *Des Knaben Wunderhorn* de Mahler, *Cinquena Simfonia* de Bruckner, *Pierrot lunaire* de Schönberg, *Simfonia dels Salmes* d'Stravinsky... El 2010 fundà el seu propi segell ϕ (PHI), amb un catàleg de 25 CD, de William Byrd a Igor Stravinsky. Els darrers títols són: *Sisè llibre de madrigals* de Gesualdo, *Simfonia núm. 4* de Brahms les *Cantates* de Leipzig de Bach.

Herreweghe ha rebut nombrosos premis i títols, gràcies a la seva concepció artística i el compromís amb la música: Personalitat Musical de l'Any 1990, des del 1993 és ambaixador cultural de Flandes (juntament amb el Collegium Vocale) i Cavaller de les Arts i les Lletres de Bèlgica (1994). Doctor *honoris causa* per la Universitat Catòlica de Lovaina (1997), el 2003 fou distingit Cavaller de la Legió d'Honor pel govern francès. El 2010 Leipzig li atorgà la Medalla Bach i l'any passat va rebre un doctorat honorari per la Universitat de Gant.

www.collegiumvocalegent.com
www.collegiumvocalecresensi.com
www.orchestredeschampselysées.com
www.antwerpsymphonyorchestra.be

Palau Grans Veus 2019–2020

On la música et transforma

Palau Grans Veus Lied

Benjamin Appl & Kristian Bezuidenhout,

Christian Gerhaher & Gerold Huber,

Lieder de Schubert i Schumann amb Philippe Jaroussky,

Ad una stella amb Sonya Yoncheva

Palau Grans Veus Barroc

Jakub Józef Orlinski & Il Pomo d'Oro,

Vivaldi amb Cecilia Bartoli & Les Musiciens du Prince,

Tresors del Barroc amb Philippe Jaroussky

Abonament Palau Grans Veus Lied (4 concerts) a partir de 68 €.
Abonament Palau Grans Veus Barroc (3 concerts) a partir de 109 €.
Descomptes per a menors de 35 anys, grups i packs a mida d'entrades.
Consulta tota la programació a www.palaumusica.cat

Més informació: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat

Collegium Vocale Gent

SALZBURG FESTIVAL • 20 JULY – 31 AUGUST 2019

Giuseppe Verdi (1813–1901)

SIMON BOCCANEGRA

Valery Gergiev • Andreas Kriegenburg
Luca Salsi • Marina Rebeka • René Pape •
Charles Castronovo • André Heyboer • Antonio Di Matteo
Vienna Philharmonic
Konzertvereinigung Wiener Staatsopernchor
15, 18, 20, 24, 27, 29 August • Grosses Festspielhaus

www.salzburgfestival.at

Sopranos I

Dortothee Mields*
Chiyuki Okamura
Magdalena Podkościelna

Sopranos II

Hana Blažíková*
Viola Blache
Katja Kunze

Contratenors

Alex Potter*
Cécile Pilorger
Alexander Schneider
Bart Uvyn

Tenors

Thomas Hobbs*
Malcolm Bennett
Stephan Gähler
Vincent Lesage

Baixos

Krešimir Stražanac*
Philipp Kaven
Robert van der Vinne
Bart Vandewege

* solistes

Primer Violí

Christine Busch

Violins I

Maria Roca
Dietlind Mayer

Violins II

Baptiste Lpez
Meng Han
Lotta Suvanto

Violes

Deirdre Dowling
Kaat De Cock

Violoncelles

Ageet Zweistra
Harm-Jan Schwitters

Violone

Miriam Shalinsky

Orgue

Lorenzo Feder

Oboès

Marcel Ponseele
Taka Kitazato
Timothée Oudinet

Traverso

Patrick Beuckels
Amélie Michel

Fagots

Julien Debordes
Carles Cristobal

Corno

Bart Cypers

Trompes

Alain De Rudder
Steven Verhaert
Yorick Roscam

Timbales

Martin Piechotta

Director

Philippe Herreweghe

Supported by
 Nestlé

SIEMENS

K&S
K&S STIFTUNG

ROLEX

Textos

Johann Sebastian Bach (1685-1750):
Missa en Si menor, BWV 232

KYRIE

Cor
Kyrie eleison

Duet (soprano I i II)
Christe eleison

Cor
Kyrie eleison

GLORIA

Cor
Gloria in excelsis Deo.
Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.

Ària (soprano II)
Laudamus te, benedicimus te, adoramus te,
glorificamus te.

Cor
Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.

Duet (soprano I i tenor)
Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens,
Domine Fili unigenite, Jesu Christe altissime,
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris.

Cor
Qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem
nostram.

Aria (contralt)
Qui sedes ad dextram Patris, miserere nobis.

Aria (baix)
Quoniam tu solus sanctus, tu solus Dominus,
tu solus altissimus Jesu Christe.

Cor
Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris.
Amen.

KYRIE

Cor
Senyor, tingueu pietat

Duet (soprano I i II)
Crist, tingueu pietat

Cor
Senyor, tingueu pietat

GLÒRIA

Cor
Glòria a Déu a dalt del cel
i a la terra pau als homes de bona voluntat.

Ària (soprano II)
Us lloem, us beneïm, us adorem, us glorifiquem.

Cor
Us donem gràcies per la vostra immensa glòria.

Duet (soprano I i tenor)
Senyor Déu, Rei celestial, Déu Pare omnipotent,
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare.

Cor
Vós que lleveu el pecat del món, tingueu pietat de
nosaltres;
Vós que lleveu el pecat del món, acolliu la nostra
súplica.

Ària (contralt)
Vós que seieu a la dreta del Pare, tingueu pietat de
nosaltres.

Ària (baix)
Perquè Vós sou l'únic sant, vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist.

Cor
Amb l'Esperit Sant, en la glòria del Déu Pare.
Que així sigui.

SYMBOLUM NICEUM (CREDO)

Cor
Credo in unum Deum.

Cor
Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.

Duet (soprano I, contralt)
Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei
unigenitum
et ex Patre natum ante omnia saecula.
Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de
Deo vero,
genitum, non factum consubstantialem Patri,
per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines

et propter nostram salutem descendit de coelis.

Cor
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria virgine, et homo factus est.

Cor
Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.

Cor
Et resurrexit tertia die secundum scripturas,
et ascendit in coelum, sedet ad dextram Dei Patris,
et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et
mortuos, cuius regni non erit finis.

Ària (baix)
Et in Spiritum Sanctum Dominum et vivificantem,
qui ex Patre Filioque procedit;
qui cum Patre et Filio simul adoratur et
conglorificatur;
qui locutus est per Prophetas.
Et unam sanctam catholicam et apostolicam
ecclesiam.

Cor
Confiteor unum baptisma in remissionem
peccatorum.
Et exspecto resurrectionem mortuorum
et vitam venturi saeculi, Amen.

SANCTUS

Cor
Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth
Pleni sunt coeli et terra gloria eius.

SÍMBOL NICÈ (CREDO)

Cor
Crec en un sol Déu.

Cor
Pare totpoderós, creador del cel i de la terra,
de totes les coses visibles i invisibles.

Duet (soprano I, contralt)
I en un sol Senyor Jesucrist, fill unigènit de Déu,
nascut del pare abans de tots els segles.
Déu de Déu, Llum de Llum, Déu vertader de Déu
vertader.
engendrat, no pas creat, de la mateixa naturalesa que
el Pare;
per ell tota cosa fou creada. El qual per nosaltres els
homes
i per la nostra salvació davallà del cel.

Cor
I, per obra de l’Esperit Sant,
s’encarnà de la Verge Maria i es feu home.

Cor
Crucificat després per nosaltres sota el poder de
Ponç Pilat, patí i fou sepultat.

Cor
I ressuscità al tercer dia, d’acord amb les Escriptures
i se’n pujà al cel; seu a la dreta del Pare
i tornarà gloriós a judicar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.

Ària (baix)
Crec en l’Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida;
que procedeix del Pare i del Fill
i juntament amb el Pare i el Fill és adorat i
conglorificat;
que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església, santa, catòlica i apostòlica.

Cor
Confesso que hi ha un sol baptisme per perdonar el
pecat.
I espero la resurrecció dels morts
i la vida del món que ha de venir. Que així sigui.

SANT

Cor
Sant, sant, sant és el Senyor Déu dels exèrcits.
El cel i la terra són plens de la seva glòria.

OSANNA. BENEDICTUS,
AGNUS DEI ET DONA NOBIS PACEM

Cor
Osanna in excelsis

Ària (tenor)
Benedictus qui venit in nomine Domini.

Cor
Osanna in excelsis

Ària (contralt)
Agnus Dei qui tollis peccata mundi,
miserere nobis.

Cor
Dona nobis pacem.

HOSANNA. BENEDICCIÓ,
AGNUSDEI i DONEU-NOS LA PAU

Cor
Hosanna a les altures.

Ària (tenor)
Beneït el qui ve en nom del Senyor.

Cor
Hosanna a les altures.

Ària (contralt)
Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món,
Tingueu pietat de nosaltres.

Cor
Doneu-nos la pau.

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarissas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Dimecres 19.06.19 – 20 h
Palau Cambra
Sala de Concerts

Quartet Casals
Vera Martínez, violí
Abel Tomàs, violí
Jonathan Brown, viola
Arnau Tomàs, violoncel
Alban Gerhardt, violoncel

W. A. Mozart: *Quartet n.º 17, en Si bemoll major, KV 458, "la Caça"*
F. Schubert: *Quintet en Do major, D. 956*

Preu: 25 euros

Palau Bach – Itinerari Obertura
Dijous 19.03.20 – 20 h
Sala de Concerts

Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe, director

J. S. Bach: *Passió segons sant Joan, BWV 245*

Preus: 35, 45, 60, 70 i 110 euros

Palau Bach
Dilluns 30.03.20 – 20 h
Sala de Concerts

Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe, director

J. S. Bach: *Passió segons sant Mateu, BWV 244*

Preus: 40, 50, 65, 75 i 120 euros